

DISCIPELSCHAP. SUPPLEMENT 8

[GOD]

DE AARD VAN GOD EN DE ZOON VAN GOD

Deze extra studie heeft als doel dat mensen beter de aard van God en de Zoon van God begrijpen.
Lees de Bijbelgedeelten tussen haakjes.

Christenen geloven in DE GOD DIE ZICH IN DE BIJBEL HEEFT GEOPENBAARD, dat wil zeggen, in één Goddelijk Wezen Dat Zich aan mensen heeft geopenbaard (Deuteronomium 6:4). God hield Zich niet ver verwijderd van Zijn schepping, van Zijn schepselen of van de geschiedenis van Zijn schepselen. Hij heeft Zichzelf geopenbaard en uitgedrukt in Zijn schepping (bv. Romeinen 1:19-20) en in de menselijke geschiedenis (bv. Jesaja 14:24-27)!

1. De aard van God is ondoorgrondelijk.

De God die Zich in de Bijbel heeft geopenbaard, is verheven boven alles en allen. Hij is soeverein en majestueus. De God die Zich in de Bijbel heeft geopenbaard, is Geest (niet “vlees” zoals mensen zijn) en in deze bestaanswijze is Hij alomtegenwoordig, alwetend en almachtig.

(1) **De God van de Bijbel is ondoorgrondelijk en daarom ONBESCHRIJFELIJK.**

De God die Zich in de Bijbel heeft geopenbaard is ondoorgrondelijk (Job 11:7-8a; 1 Timoteüs 6:15-16). Geen godsdienst, filosofie of wetenschap *kan God definiëren of te wel het wezen van God omschrijven*. Zonder Gods Zelfopenbaring kunnen wij mensen niet eens weten dat God bestaat of iets van Zijn wezen begrijpen.

Maar God wil dat Zijn schepselen weten wie Hij is. Daarom heeft Hij Zich geopenbaard zodat wij Hem kunnen kennen. Maar wij kunnen Hem alleen kennen naar de mate waarin Hij Zichzelf heeft geopenbaard:

- eerst in *de schepping*¹. Maar de Schepper van de drie dimensies van ruimte en de dimensie van tijd staat boven deze dimensies!
- toen door *de profeten* van de Bijbel. De God van de Bijbel heeft niet tot de zogenaamde profeten van andere godsdiensten gesproken (Jeremia 23:21).
- en ten slotte in Jezus Christus². (Hebreeën 1:1-3).

Buiten Gods Zelfopenbaring blijft Zijn wezen een mysterie voor de mensheid. Wij kunnen alleen over God zeggen wat Hijzelf over Zichzelf gezegd heeft in de Bijbel.

(2) **De God van de Bijbel is Geest en daarom ONZICHTBAAR.**

De God die Zich in de Bijbel heeft geopenbaard is: “Geest” (Johannes 4:24). Gewone mensen kunnen God niet met hun ogen zien (Johannes 1:18). Daarom kunnen wetenschappers, filosofen en de godsdiensten in de wereld God niet definiëren.

Maar God wil dat Zijn schepselen zien wat voor een Wezen Hij is. Daarom heeft Hij Zich zichtbaar geopenbaard. Zonder zijn goddelijke natuur los te laten, heeft Hij de menselijke natuur erbij aangenomen en is Hij Zijn eigen schepping en de menselijke geschiedenis binnengekomen door Jezus Christus (Johannes 1:1,14,18). Jezus Christus is *de zichtbare Beeld* van de onzichtbare God. (Kolossenzen 1:15). “In Hem is de goddelijke volheid *lichamelijk* aanwezig” (Kolossenzen 1:19; Kolossenzen 2:9). Daarom kan Jezus zeggen, “Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien” (Johannes 14:9).

(3) **De God van de Bijbel leeft in een ontoegankelijk licht en is daarom ONTOEGANKELIJK.**

De God die Zich in de Bijbel openbaart is ontoegankelijk (1 Timoteüs 6:16). Geen mens kan op Zijn eigen manier tot God naderen. Geen mens kan tot God komen door zijn eigen wijsheid verkregen uit de wetenschap, filosofie of godsdienst. Geen mens kan als het ware met een trap omhoog klimmen naar God door het houden van de Wet of door het doen van goede werken, of door een of ander godsdienst te beoefenen.

Maar God wil dat Zijn schepselen een persoonlijke relatie met Hem hebben. Daarom heeft Hij de mensen benaderd! Wij kunnen een persoonlijke relatie met God hebben, niet door omhoog te klimmen, maar door dat God omlaag gekomen is in Jezus Christus (en in de Geest van Christus).

2. God heeft Zich geopenbaard en uitgedrukt op een wijze dat mensen Hem kunnen kennen.

Hoewel het wezen van God ondoorgrondelijk is, heeft God Zich geopenbaard en uitgedrukt op een wijze dat mensen Hem kunnen kennen.

¹ Dit wordt “de algemene openbaring” genoemd.

² Dit wordt “de bijzondere openbaring” genoemd.

- “**God de Vader**” is de eerste en fundamentele openbaringswijze van het Goddelijke Wezen, de basis voor de andere twee openbaringswijzen van God en de Oorsprong van alles en allen.
- “**God de Zoon**” is de tweede openbaringswijze van het Goddelijke Wezen waardoor God tot de mensen op de aarde komt, met hen spreekt en met hen omgaat.
- En “**God de Geest**” is de derde openbaringswijze van het Goddelijke Wezen waardoor God in christenen woont en het volbrachte verlossingswerk van Christus toepast.

(1) God heeft Zich geopenbaard en uitgedrukt in DE SCHEPPING.

God heeft Zijn onzichtbaar goddelijke wezen (vooral Zijn bestaan en Zijn eeuwige kracht en ordelijkheid) geopenbaard in de schepping (Psalm 19:1-7; Romeinen 1:19-20). Hij heeft Zijn bestaan en aanwezigheid zelfs geopenbaard in “vuur” en in de Engel van de Heer (Exodus 3:2-4; Exodus 19:18; Deuteronomium 4:12,24). Vooral als de Schepper van mensen uit de elementen van de aarde openbaarde God Zich als “Vader” (Jesaja 64:7). Het woord “Vader” is niet biologisch, maar **een metafoor** (een overdrachtelijke, figuurlijke uitdrukking) voor Schepper, Oorsprong en Bron van al het bestaande (Jesaja 64:8).

De schepping openbaart het bestaan (werkelijkheid, aanwezigheid, macht, schoonheid en ordelijkheid) van het Goddelijke Wezen als Vader. God als Vader (Schepper) is de fundamentele en eerste zijnswijze of bestaanswijze en dus ook openbaringswijze van het Goddelijke Wezen.

(2) God heeft Zich geopenbaard in HET HART VAN DE MENS.

God heeft aan de mens geopenbaard dat Hij een God is die haat wat verkeerd is (Psalm 5:6-7; 11:5; Jesaja 5:20) en liefheeft wat goed is door Zijn *morele wetten* op het hart van elk mens te schrijven. Hij heeft de mens *een geweten* gegeven dat hem beschuldigt of vrijspreekt op basis van deze wetten (Romeinen 2:14-15).

Het hart van de mens openbaart het feit dat God morele standaarden heeft.

(3) God heeft Zich geopenbaard in Zijn WOORDEN.

God stuurde niet slechts een engel om tot een profeet te spreken, maar sprak Zelf hoorbaar tot de profeet Mozes (Exodus 3:4-6; Exodus 19:19; Numeri 7:89; Numeri 12:6-8), tot de Gemeente van Israël (Deuteronomium 4:12,32-36; Deuteronomium 5:22-26), tot de profeet Elia (1 Koningen 19:11-12), tot de profeet en voorloper Johannes de Doper (Matteüs 3:13-17) en tot drie discipelen van Jezus Christus (Matteüs 17:5).

God sprak *op velerlei wijzen en langs velerlei wegen* in de menselijke geschiedenis tot onze voorouders door al de profeten in de oudtestamentische periode, maar nu de tijd ten einde loopt in de nieuwtestamentische periode heeft Hij tot ons gesproken door zijn Zoon, Jezus Christus (Hebreeën 1:1-2). De woorden van God zijn opgetekend in DE BIJBEL (2 Timoteüs 3:16). Mensen kunnen alleen door deze woorden leven (Matteüs 4:4)!

De woorden in de Bijbel openbaren de gedachten, het plan en de wil van God.

(4) God heeft Zich geopenbaard en uitgedrukt in ZIJN DADEN.

God handelde in Zijn schepping en in de menselijke geschiedenis door grootse daden, met tekenen en wonderen (Deuteronomium 4:34). Als God handelt, kan niemand zijn daden ongedaan maken (Jesaja 43:13)! Niet alleen de woorden van God, maar ook de daden van God zijn opgetekend in DE BIJBEL (1 Korintiërs 10:11).

De daden in de Bijbel openbaren Gods verlossing en oordeel.

(5) God heeft Zich geopenbaard en uitgedrukt in VERANDERDE LEVENS.

Gods woorden en daden, zoals geopenbaard in de Bijbel, veranderen de levens van mensen die deze woorden en daden geloven. Bijvoorbeeld, vóór Paulus een christen werd, haatte hij de christenen en vervolgde hen. Maar toen Jezus Christus aan hem verscheen, veranderde zijn hart en leven. Zijn zonden werden vergeven en hij ging een volkomen nieuw leven leiden. Wie heeft zo een verandering in het leven van Paulus gebracht? Paulus getuigt dat het God door Jezus Christus was (1 Timoteüs 1:15-16). Miljoenen christenen getuigen ervan hoe Jezus Christus hun levens heeft veranderd. Achter deze echte christenen staat de echte God. Hij veranderde hun levens en doet dat nog steeds. Als je naar de veranderde levens van echte christenen kijkt en hun getuigenissen hoort, kun je de God die levens verandert, leren kennen.

De veranderde levens van christenen openbaren het reddende doel van God.

(6) God heeft Zich geopenbaard en uitgedrukt in HET WOORD, JEZUS CHRISTUS.

God is Geest (Johannes 4:24) en daarom onzichtbaar. Niettemin heeft God Zich zichtbaar geopenbaard en uitgedrukt in het Woord dat een menselijk lichaam heeft aangenomen in Jezus Christus. Zonder Zijn goddelijke natuur af te leggen heeft God de menselijke natuur erbij aangenomen en is Hij zijn schepping en de menselijke geschiedenis binnengekomen in Jezus Christus (Lukas 1:26-37; Johannes 1:1,14,18; Filippenzen 2:5-8; Kolossenzen 1:15,19; Kolossenzen 2:9). Het was niet de mens, Jezus Christus, die God werd, maar de ene en enige God Die de menselijke natuur in Jezus Christus aannam (Johannes 1:1,14)! Jezus Christus is “de afstraling van Gods heerlijkheid” (de zichtbare openbaring van Gods goddelijke wezen en goddelijke attributen, eigenschappen of kenmerken) en “de afdruk van Zijn zelfstandigheid” (de zichtbare uitdrukking van Gods onzichtbare wezen) (Hebreeën 1:3, HSV). Daarom kan Jezus ook zeggen, “Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien” (Johannes 14:9).

Jezus Christus openbaarde het Goddelijke Wezen (Zijn persoonlijkheid, karakter, woorden en daden) zichtbaar in de menselijke geschiedenis. Jezus Christus is de tweede zijnswijze of bestaanswijze en dus ook openbaringswijze van het Goddelijke Wezen.

Sommige mensen zeggen dat God nooit in een menselijk lichaam heeft bestaan of kan bestaan. Maar het Oude Testament zegt 3500 jaar geleden, “De Engel van de HEERE verscheen aan hem (Mozes) in een vuur dat uit een doornstruik opvlamde” De Engel van de HEERE is de HEERE. “DE HEER riep hem vanuit de struik: “Mozes! Mozes!” ... en stelde Zich Zelf voor, “Ik ben de God van je vader, de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob” (Exodus 3:2-6). Als God kan bestaan en Zich kan openbaren in het vuur van een doornstruik, dan kan Hij ook in een menselijk lichaam bestaan en Zich openbaren (Zie ook Genesis 18:1-2)!

(7) God heeft Zich geopenbaard in DE HEILIGE GEEST.

“De Geest van God”, “de Geest van Jezus Christus”, of “Christus in ons” is de Heilige Geest (Romeinen 8:9-10). Na Zijn hemelvaart en troonsbestijging in de hemel (een dimensie boven de driedimensionale empirische schepping) keerde Hij terug als de Heilige Geest die in de harten en levens van zowel niet-christenen als christenen op de aarde werkt (Johannes 16:8-10). De Heilige Geest woont in de harten en levens van christenen (1 Korintiërs 6:19-20) en ook in de Gemeente (Kerk)(Efeziërs 2:22).

De Heilige Geest openbaart de machtige aanwezigheid van God in de levens van christenen en de Christelijke Gemeente. De Heilige Geest is de derde zijnswijze of bestaanswijze en dus ook openbaringswijze van het Goddelijke Wezen.

3. De uitdrukking “zoon” in de Bijbel.

De uitdrukking “Zoon van God” zoals in de Bijbel gebruikt wordt, moet niet verkeerd begrepen of uitgelegd worden. De Semitische talen (Hebreeuws en Arabisch) kennen de uitdrukking “zoon van” die zowel letterlijk als figuurlijk gebruikt wordt. De uitdrukking “Zoon van God” in de Bijbel verwijst niet naar een fysieke of biologische zoon van God, maar is **een metafoor** (een figuurlijke uitdrukking).

De Bijbel spreekt over vier soorten van “zonen” en deze moeten duidelijk onderscheiden worden.

- letterlijk een fysieke of biologische zoon
- een geestelijke zoon
- een symbolische zoon
- een metafysische of ontologische zoon

4. Jezus Christus is NIET de fysieke of biologische zoon van God.

A. Christenen als fysieke of biologische zonen.

De uitdrukking “zoon” in de Bijbel verwijst soms naar fysieke of biologische afkomst: een fysieke of biologische zoon. Johannes 3:6 (HSV) zegt, “Wat uit het vlees geboren is, is vlees; en wat uit de Geest geboren is, is geest. De NBV vertaald correct, “Wat geboren is uit een mens is menselijk, en wat geboren is uit de Geest, is geestelijk.” Bij mensen worden kinderen geboren uit een menselijke vader en een menselijke moeder. Hun menselijke of biologische zoonschap (bestaan) *heeft een begin in de menselijke geschiedenis* toen zij verwekt werden.

B. Christus is NIET een fysieke of biologische zoon van God.

Maar Jezus Christus is NIET de fysieke of biologische zoon van God! Jezus Christus werd nooit voortgebracht. *Zijn goddelijke bestaan heeft geen begin.* Jezus Christus is niet de fysieke zoon van God zoals sommige godsdiensten valselijk zeggen dat christenen dat geloven.³

(1) Jezus Christus heeft een unieke menselijke (fysieke) natuur.

In overeenstemming met zijn goddelijke natuur bestaat Jezus Christus van alle eeuwigheid (Johannes 1:1). Maar in overeenstemming met zijn menselijke natuur werd Hij in de menselijke geschiedenis geboren uit een menselijke moeder, de maagd Maria (Johannes 1:14). Zijn menselijke natuur ontleent Hij niet aan Zijn wettelijke vader, Jozef, maar aan het soevereine werk van de Heilige Geest (Lukas 1:35). In tegenstelling met alle mensen op de aarde heeft Jezus Christus geen menselijke vader! En in tegenstelling tot alle mensen op de aarde (inclusief de profeten) is Jezus volkomen zondeloos (2 Korintiërs 5:21; Hebreëën 4:15)!

(2) God de Vader of God de Geest heeft geen menselijk (fysiek) lichaam.

Christenen noemen het menselijke lichaam van Jezus Christus niet “het menselijke lichaam van God”, omdat God geen menselijke lichaam heeft. Ook heeft God geen lichamelijke relatie als een man met een vrouw op de aarde. De Heilige Geest is Geest en heeft geen menselijk lichaam. Hij schiep het menselijke lichaam van Jezus in de maagd Maria (Lukas 1:35). Maar Bijbelse christenen noemen Maria nooit “de moeder van God”, omdat Maria alleen de moeder van de menselijke natuur van Jezus was.

³ Mensen en hun godsdienstige leiders die deze leugen verspreiden behoren aan de duivel! “De duivel was een mensenmoordenaar van het begin af, en de vader van de leugen” (Johannes 8:44).

(3) Jezus Christus nam wel een menselijk lichaam aan in de menselijke geschiedenis.

Jezus Christus is altijd en eeuwig GOD en bezit de goddelijke natuur. Daarom wordt Jezus Christus “de Zoon van God” genoemd. Maar in de tijd (in de menselijke geschiedenis) nam Hij ook de menselijke natuur bij Zijn goddelijke natuur aan en kwam Zijn schepping en de menselijke geschiedenis binnen met een menselijk lichaam door de maagd Maria. Hij stierf aan het kruis slechts in Zijn menselijke natuur en maakte daardoor verzoening voor de zonden van mensen die in Hem geloven (Romeinen 3:25). En Hij stond op uit de dood slechts in Zijn menselijke natuur en garandeert daarmee een wedergeboren leven voor gelovigen op de aarde en garandeert ook de opstanding van het menselijke lichaam na hun lichamelijke dood.

(4) De relatie tussen de goddelijke en de menselijke natuur van Jezus Christus zal voor mensen een geheimenis blijven.⁴

Jezus Christus is absoluut uniek: Hij is GOD die de menselijke natuur aannam en “Machtige GOD” en “Eeuwige Vader” genoemd wordt (Jesaja 9:6). Buiten Jezus Christus wordt niemand “Immanuël” (God met ons) genoemd (Matteüs 1:23).

5. Jezus Christus is NIET de geestelijke zoon van God.

A. Christenen als geestelijke zonen.

De uitdrukking “zoon” in de Bijbel verwijst soms naar *geestelijke* afkomst: een geestelijke zoon. Johannes 3:6 zegt ook, “Wat uit de Geest geboren is, is geest.” De Bijbel maakt duidelijk onderscheid tussen een fysieke (biologische) zoon en een geestelijke zoon.

(1) De christen wordt een *geestelijke* “zoon van God” (een metafoor) bij de wedergeboorte.

Na zijn geboorte is een mens alleen de lichamelijke zoon (of dochter) van zijn ouders op de aarde. Maar na zijn wedergeboorte door de Heilige Geest wordt de voorheen (geestelijk) dode menselijke geest van deze mens ook de geestelijke zoon (of dochter) van God in de hemel (Johannes 1:12-13). Zijn menselijke geest die voorheen (geestelijk) “dood” was (Efeziërs 2:1-5) en wordt een geestelijk kind (zoon of dochter) van God in de hemel (Johannes 1;12-13) Op het moment dat hij gaat geloven in Jezus Christus, wordt hij wedergeboren door de Heilige Geest (Johannes 3:3-8)!

Vóór de wereld gegrondvest werd, is de christen al “door God voorbestemd om in Jezus Christus als Zijn kinderen (geestelijke zonen en dochters) aangenomen (geadopteerd) te worden” (Efeziërs 1:5). De christen wordt “als geestelijke zoon (of dochter) van God aangenomen” wanneer hij door de Heilige Geest wedergeboren wordt (Romeinen 8:15). Maar hij zal alleen in de vreugdevolle ervaring “als aangenomen zoon (of dochter) van God” ingaan wanneer hij van zijn sterfelijke lichaam verlost wordt bij de opstanding van de doden (Romeinen 8:23). Alle drie Bijbelgedeelten gebruiken het woord “aanneming tot zonen”⁵.

(2) De christen bezit een geestelijke natuur die alleen bepaalde goddelijke kenmerken heeft.

Terwijl de lichamelijke natuur van de christen afstamt van zijn ouders op de aarde, stamt zijn geestelijke natuur af van God de Heilige Geest. Terwijl de christen van nature niet de goddelijke natuur bezit, ontvangt en bezit hij door de Heilige Geest een geestelijk natuur die deel heeft aan bepaalde goddelijke kenmerken als kennis, godsvrucht en liefde (2 Petrus 1:3-9). Zijn geestelijke natuur is niet langer een slaaf van de schuld, schande, macht en vernietiging van de zonde, maar is vrijgemaakt om steeds meer en meer naar de gelijkenis van Jezus Christus te groeien. Zijn geestelijke natuur is niet langer een slaaf van de duivel. Hij wordt niet meer gedwongen om de wil van de duivel te doen (2 Timoteüs 2:26). Hij is een kind van God geworden, doet wat goed en recht is in de ogen van God en heeft God en zijn broeder lief (1 Johannes 3:10).

(3) Het geestelijke zoonschap van de christen heeft een begin in de geschiedenis.

De christen begint zijn geestelijke zoonschap wanneer hij wedergeboren wordt.

B. Christus is NIET een geestelijke zoon van God.

Maar Jezus Christus is NIET een geestelijke zoon van God. Hij is NIET de religieuze zoon van God. Jezus Christus werd nooit wedergeboren! Hij is van alle eeuwigheid de Zoon van God. Hij heeft geen “begin”!

(1) Jezus Christus bezit de goddelijke natuur van alle eeuwigheid tot alle eeuwigheid.

Van alle eeuwigheid is Hij “de Zoon van God” (een goddelijke metafoor) in Zijn natuur en wezen. Hij ontving niet een wedergeboren (geestelijke) natuur in de tijd zoals christenen die ontvangen, maar *bezit* de goddelijke natuur, de geestelijke natuur, “het (goddelijke) leven in zichzelf” van alle eeuwigheid evenals God de Vader (Johannes 5:26).

(2) Jezus Christus is de Zoon van God van eeuwigheid tot eeuwigheid.

God de Vader zegt dat Jezus Christus de Zoon van God is (Matteüs 3:17; Matteüs 17:5; Markus 1:11; Lukas 3:22). Ook Jezus Christus Zelf zegt dat Hij de Zoon van God is (Matteüs 11:27; Matteüs 27:43; zie. Matteüs 21:37-39). Lukas zegt dat Hij de Zoon van God is (Lukas 3:38). De apostel Johannes zegt dat Hij de Zoon van God is (Johannes 3:35-36;

⁴ De relatie tussen de nog zondige natuur in de christen en de Heilige Geest Die in zijn lichaam woont (Romeinen 6:6; 1 Korintiërs 3:16; Galaten 5:17) zal ook voor de mens een geheimenis blijven.

⁵ (Griek: huiiothesia)

Johannes 5:19-30). En de apostel Paulus zegt dat Hij de Zoon van God is (Romeinen 1:3-4,9; Romeinen 5:10; Romeinen 8:3). Hij is de Zoon van God *vóór* Hij de menselijke natuur aannam (Psalm 2:6-7; Johannes 3:16). Jezus Christus werd niet de Zoon van God bij Zijn geboorte als mens (toen Hij de menselijke natuur aannam), maar als de eeuwige Zoon van God nam Hij in de menselijke geschiedenis de menselijke natuur (een menselijke lichaam) aan door middel van de maagd Maria (Lukas 1:26-37). Nadat Hij de menselijke natuur aangenomen heeft, is Hij nog steeds de Zoon van God, omdat bij Zijn doop met water God niet zegt, “Jij bent Mijn geliefde Zoon *geworden*”, maar “Jij *bent* Mijn geliefde Zoon, in jou vind Ik vreugde” (Markus 1:11).

(3) Jezus Christus is de zichtbare Beeld van de onzichtbare God.

Jezus Christus is van eeuwigheid tot eeuwigheid de Zoon van God, maar *openbaart* zijn goddelijke natuur in de tijd (in de menselijke geschiedenis). Hij is het *zichtbare* Beeld van de onzichtbare God, de *zichtbare* Afstraling van Gods heerlijkheid (dat wil zeggen, van Gods wezenlijke goddelijke attributen) en de *zichtbare* Afdruk van Gods zelfstandigheid (Gods evenbeeld, NBV) (Kolossenzen 1:15,19; Kolossenzen 2:9; Hebreeën 1:3). Hij is de *begrijpelijke* Uitlegger (Exegeet) van de ondoorgrondelijke God. Dit is ook de betekenis van de uitspraak: “De enige Zoon, die Zelf God is, die aan het hart van de Vader rust, heeft Hem doen kennen” (“De eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft Hem *eens en voor altijd* ons verklaard” (uitgelegd, zie het woord “exegese”) (HSV)⁶ (Johannes 1:18; zie Matteüs 11:27).

(4) Jezus Christus is de Geest van God.

- *Gedurende de oudtestamentische periode* vóór Jezus Christus de menselijke natuur aannam was Jezus Christus het Goddelijke Wezen Dat door De Geest door de profeten sprak (1 Petrus 1:10-12; 2 Petrus 1:19-21).
- *Bij Zijn eerste komst* was Jezus Christus het Goddelijke Wezen Dat de menselijke natuur in de maagd Maria aannam (Lukas 1:26-37).
- *Gedurende Zijn bediening op de aarde* was Jezus Christus het Goddelijke Wezen Dat door de Geest mensen redde, genas en bevrijdde (Matteüs 12:28; Handelingen 10:38).
- *Na Zijn hemelvaart is Jezus Christus het Goddelijke Wezen Dat als de Heilige Geest op christenen uitgegoten is. Hij is de Andere Pleitbezorger die altijd bij en in christenen zal zijn en hen dus niet als wezen achtergelaten heeft* (Johannes 14:16-18).
- *Na Pinksteren is Jezus Christus het Goddelijke Wezen Dat als “de Geest van God” en “de Geest van Christus” in de lichamen van christenen leeft* (Romeinen 8:9-10). Door Hem kennen christenen God als “de Vader” (Romeinen 8:15-17) en zijn bevrijd van de slavernij aan “de grondbeginselen van de wereld” (dat wil zeggen, de godsdienstige wetten van Joden en van heidenen waardoor zij met eigen kracht probeerden behouden te worden) (Galaten 4:1-7).
- *Gedurende Zijn bediening in de hemel* is Jezus Christus het Goddelijke Wezen Dat de bedekking over de ogen, het denken en de harten van ongelovigen wegneemt zodat zij de Bijbel kunnen begrijpen, gelovigen worden en veranderd worden naar het beeld van God. “Maar telkens als iemand zich tot de Heer wendt, wordt de sluier weggenomen. Welnu, met de Heer wordt de Geest bedoeld ...” (2 Korintiërs 3:14-18)!

(5) Jezus Christus is het Woord van God.

Jezus Christus is “het Woord” van God dat van alle eeuwigheid God is (Johannes 1:1,18). Het woord “Woord”⁷ is een **metafoor** die uitdrukt dat God spreekt en het eerste en het laatste woord heeft.

- Het Woord in de Schepping. Als Schepper sprak Hij het eerste en laatste woord in de schepping (Johannes 1:3, zie Genesis 1:1-3; Psalm 33:6).
- Het Woord in de onderhouding van de schepping. Als enige Erfgenaam schraagt (draagt) Hij de hele schepping met Zijn machtig woord ⁸(Hebreeën 1:3).
- Het Woord in de openbaring. Als Middelaar sprak Hij en openbaarde (legde Hij uit, maakte Hij begrijpelijk) Wie God is en wat God wilde (Johannes 1:18; Matteüs 11:17; Hebreeën 1:1-2). *Na Jezus Christus komt geen openbaring door andere profeten meer (Hebreeën 1:1-2)! De woorden in de heilige boeken van de andere godsdiensten zijn NIET de woorden van de God van de Bijbel!*
- Het Woord in de verlossing. Als Verlosser spreekt Hij en wekt Hij geloof in mensen: “Door te luisteren komt men tot geloof en wat men hoort is *het gesproken Woord* ⁹ van Christus” (Romeinen 10:17). Mensen komen tot geloof wanneer zij merken dat God persoonlijk tot hen spreekt.
- Het Woord in de herschepping. Als Herschepper spreekt Hij en zegt, “Alles *ben ik bezig* nieuw te maken” (Openbaring 21:5-6; 2 Korintiërs 5:17; zie Efeziërs 1:9-10).
- Het Woord in het laatste oordeel. Jezus Christus zal ook het laatste woord hebben in het laatste oordeel van alle mensen (Openbaring 19:13-16)!

⁶ Grieks: exegeomai

⁷ Grieks: logos

⁸ Grieks: réma

⁹ Grieks: “réma”, hier niet: “logos”

6. Jezus Christus is NIET een symbolische zoon van God.

A. Christenen als zonen van het licht.

De uitdrukking “zoon” in de Bijbel samen met de Genitief (dat bezit of afhankelijkheid aanduidt) heeft soms een *symbolische* betekenis (is **een metafoor**). Het drukt uit dat “de zoon” tot een heel close (intieme) relatie tot de ander staat en de unieke kenmerken van de ander bezit.¹⁰

Bijvoorbeeld:

- De woorden “zonen van de wereld” (Lukas 16:8) is een uitdrukking dat niet-christenen in de meest intieme (innerlijke) relatie tot de zondige wereld staan en de kenmerken van de wereld dragen.
- En de woorden “zonen van het licht” (Lukas 16:8) is een uitdrukking dat christenen in de meest intieme (innerlijke) relatie tot het Licht, Jezus Christus, staan en Zijn kenmerken dragen (namelijk: zijn heiligheid, gerechtigheid, barmhartigheid, liefde, wijsheid, zuiverheid, enz.). Zij zijn mensen die bij God horen en Zijn goddelijke eigenschappen bezitten en uitstralen.

Niettemin heeft het symbolische zoonschap van christenen als “licht” van deze wereld *een begin* in de geschiedenis (namelijk, bij hun wedergeboorte)(Johannes 1:12-13). Daarna leven christenen hun kenmerk als “lichten van de wereld” uit (Matteüs 5:14).

B. Christus is NIET een symbolische zoon van God.

(1) Metaforen.

Het woord “Vader” voor God is een metafoor (een symbool), maar niet uitsluitend een metafoor (symbolisch)! Het metafoor “Vader” heeft niets met fysieke of biologisch vaderschap te maken! De uitdrukking “Vader” voor God duidt aan dat God de Eeuwige Zijnde, de Oorsprong en de Bron van het geschapen bestaan is (Jesaja 64:8).

En de woorden “Zoon van God” is ook een metafoor (een symbool), maar ook niet uitsluitend een symbool! Het metafoor “Zoon van God” heeft ook niets met fysieke of biologisch zoonschap te maken! De uitdrukking “Zoon van God” duidt aan dat Jezus Christus Zichzelf in de tijd (menselijke geschiedenis) heeft geopenbaard als: De uitdrukking “Zoon” voor God duidt aan dat God Zichzelf in de tijd heeft onthuld (openbaart). De “Zoon van God” is:

- “het zichtbare Beeld (Gelijkenis)¹¹ van God” (Kolossenzen 1:15)
- “de zichtbare Afstraling¹² van Gods heerlijkheid (attributen)”
- en “de zichtbare Afdruk¹³ van Gods zelfstandigheid, zijnswijze, bestaanswijze¹⁴ (Hebreeën 1:3).

(2) Jezus Christus is niet alleen maar een symbool dat God vertegenwoordigt, maar is God Zelf.

Hij staat niet alleen in de meest intieme (innerlijke) relatie tot God en draagt niet alleen maar de kenmerken van God. Hij is GOD! Hij is niet maar een symbool van het Licht, maar Hij is Zelf het Licht (Johannes 1:4-9; Johannes 8:12)! Hij is niet maar een symbool dat lijkt op God, maar Hij is de werkelijkheid Zelf! Jezus Christus is God Zelf (Romeinen 9:5; Kolossenzen 2:9; Titus 2:13; Hebreeën 1:3; Hebreeën 2:8-9; 1 Johannes 5:20)! Jezus Christus is de tweede bestaanswijze en daarom ook de tweede openbaringswijze van het Goddelijke Wezen.

(3) Jezus Christus heeft geen begin of einde.

Nergens in de geschiedenis werd Jezus Christus “de Zoon van God”. Hij is van alle eeuwigheid de Zoon van God (Johannes 1:1)! Zijn goddelijke Zoonschap (werkelijkheid) heeft geen begin en heeft ook geen einde. Jezus Christus is de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde” (Openbaring 1:8; Openbaring 2:8; Openbaring 22:12-13)!

(4) Jezus Christus is niet slechts de symbolische zoon van God.

Uitdrukkingen van God die de genitief naamval gebruiken worden niet letterlijk bedoeld, maar symbolisch. Uitdrukkingen als “de hand van de Heer” en “het oor van de Heer” (Jesaja 59:1-2, HSV) suggereren niet dat God *letterlijk* een menselijk lichaam heeft met handen en oren, maar dat God *echt* gebeden hoort en echt mensen redt! De uitdrukking “de ogen van de Heer” (2 Kronieken 16:9, HSV) suggereren niet dat God *letterlijk* ogen als mensen heeft, maar dat God *werkelijk* alles en allen ziet, iets wat menselijke ogen niet kunnen (Hebreeën 4:13). De uitdrukking “Zoon van God” suggereert ook niet dat Jezus Christus letterlijk een biologische of geestelijke of symbolische zoon van God is, maar dat Hij werkelijk de metafysische, ontologische, trinitarische en eeuwige Zoon van God is.

Er zijn in het diepste wezen van God onderscheidingen die God Zelf maakt:

De drie zijnswijzen of bestaanswijzen en dus ook drie openbaringswijzen van het Goddelijke Wezen zijn:

- “God de Vader” is de eerste zijnswijze of bestaanswijze en dus openbaringswijze van het Goddelijke Wezen.
- “God de Zoon” is de tweede zijnswijze of bestaanswijze en dus openbaringswijze van het Goddelijke Wezen.
- “God de Heilige Geest” is de derde zijnswijze of bestaanswijze en dus openbaringswijze van het Goddelijke Wezen.

¹⁰ Zie nummer 11, “de Zoon van de Mens”. Voorbeelden in de Semitische talen: (1) “Ik ben een zoon van Egypte” betekent “Ik ben een Egyptenaar”. (2) “Ik ben een zoon van de straat” betekent “Ik ben een dakloze zwerver” (3) “Ik ben een zoon van 30 jaar” betekent “Ik ben 30 jaar oud”. Zo betekent “Zoon van de mens” ook Mens en “Zoon van God” betekent God!

¹¹ Grieks: eikón

¹² Grieks: apaugasma

¹³ Grieks: charaktér

¹⁴ Grieks: hupostasis”

7. Jezus Christus is de Zoon van God in metafysische, ontologische, trinitarische en eeuwige zin.

A. Christenen zijn geestelijke zonen van God.

De God Die Zich in de Bijbel openbaart is “de Vader” van christenen alleen in geestelijke zin (en niet in wezenlijke, symbolische of biologische zin).

Christenen zijn nooit “god” en worden nooit “god”, maar blijven altijd schepselen van God en onderscheiden van God. Voordat zij in Jezus Christus geloofden, waren zij vijanden van de God van de Bijbel (Romeinen 5:10). Maar nadat zij tot geloof in Jezus Christus kwamen, werden christenen “(geestelijke) zonen en dochters van God” (Efeziërs 1:5) of “(geestelijke) kinderen van God” (Johannes 1:12-13), die steeds meer de geestelijke karaktereigenschappen van de God van de Bijbel krijgen (Efeziërs 4:24; 2 Petrus 1:4; 1 Johannes 3:1-3).

De God van de Bijbel heerst soeverein (almachtig) vanuit de hemel over alles en allen, voert zijn plan van verlossing uit door Jezus Christus en woont in alle christenen door de Heilige Geest. De eenheid van christenen onderling kan alleen afgeleid worden van de eenheid van de God van de Bijbel en van de eenheid tussen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest in het Goddelijke Wezen (Johannes 17:21-23). De eenheid van de Christelijke Gemeente (Kerk) wordt gedemonstreerd door christenen die dezelfde God van de Bijbel als hun Schepper (Jesaja 64:8) aanbidden (Matteüs 6:9), die dezelfde Redder van hun zonden hebben, die dezelfde inwonende Heilige Geest hebben (1 Korintiërs 3:16). Christenen hebben ook dezelfde geloof, hoop en liefde (Efeziërs 4:3-6)!

B. Christus is de Zoon van God in metafysische, ontologische, trinitarische en eeuwige zin.

(1) De God van de Bijbel is de Vader van Jezus Christus in wezenlijke (ontologische) zin.

“Ontologie” betekent “de leer van het zijnde”. God de Vader en God de Zoon hebben hetzelfde goddelijke “wezen”, “natuur” of “zijn” van eeuwigheid aan. De relatie tussen de Vader en de Zoon heeft niets met biologisch vaderschap te maken, waarvan sommige godsdiensten de christenen valselyk beschuldigen. Hun relatie is van eeuwigheid aan metafysisch (bovennatuurlijk), ontologisch, trinitarisch en eeuwig van aard.

(2) Op de volgende Bijbelgedeelten ligt de nadruk op de menselijke natuur van Jezus Christus.

- De God die Zich in de Bijbel openbaart is “de God en Vader van onze Heer Jezus Christus” (Efeziërs 1:3).¹⁵
- Jezus Christus zegt, “Mijn Vader is meer dan Ik” (Johannes 14:28).
- En Jezus Christus zegt, “Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, en naar Mijn God en uw God” (Johannes 20:17).

Deze uitspraken leggen de nadruk op de menselijke natuur van Jezus Christus.

(3) Op de volgende Bijbelgedeelten ligt de nadruk op de goddelijke natuur van Jezus Christus.

- Jezus Christus is Gods “geliefde Zoon”, in wie Hij vreugde vindt (Matteüs 3:17; Matteüs 17:5).
- Hij is Gods “eniggeboren Zoon” (Johannes 1:18; Johannes 3:16, HSV).
- Hij is Gods “eigen Zoon” (Romeinen 8:32).
- Hij is Gods “eeuwige Zoon” omdat “de Zoon de heerlijkheid bezat voordat de wereld er was” en omdat “de Vader de Zoon heeft liefgehad vóór de grondlegging van de wereld.” (Johannes 17:5,24).

De uitdrukking “de God van onze Heere Jezus Christus” legt de nadruk op de menselijke natuur van Jezus Christus (zie Johannes 14:28)¹⁶. En de uitdrukking “Vader van onze Heere Jezus Christus” legt de nadruk op de goddelijke natuur van Jezus Christus (zie Johannes 10:30)¹⁷.

Alle andere “goden” van de andere godsdiensten in de wereld zijn niet de Vader van Jezus Christus in metafysische, ontologische, trinitarische en eeuwige zin! Zij hebben niets gemeen met de God van de Bijbel!

- Het Oude Testament noemt Jezus Christus al “Sterke God”: een benaming die aan de HEER¹⁸ gegeven wordt (Jesaja 9:5; Jesaja 10:20-21).
- Het Oude Testament noemt Jezus Christus ook “Eeuwige Vader” (Jesaja 9:5): een benaming die aan de HEER gegeven wordt (Jesaja 63:16; Jesaja 64:8).
- En in het Nieuwe Testament zegt Jezus Christus, “de Vader en Ik zijn één” (Johannes 10:30).

Deze uitspraken leggen de nadruk op de goddelijke natuur van Jezus Christus.

De Christelijke Gemeente (Kerk) en christenen belijden één God met drie zijnswijzen of bestaanswijzen en dus ook drie openbaringswijzen in de schepping van God en in de geschiedenis van de mensheid: de Vader, de Zoon en de Heilige Geest (Matteüs 28:19).

8. Jezus Christus wordt pas na zijn dood, opstanding, hemelvaart en troonsbestijging verklaard de Zoon van God te zijn Die met almacht bekleed is.

De uitdrukking “Zoon van God” legt de nadruk op de goddelijke natuur van Jezus Christus.

¹⁵ Een “god” van een of ander godsdienst die dit ontkent, is niet de God van de Bijbel!

¹⁶ Johannes 14:28 “Want Mijn Vader is meer dan Ik”.

¹⁷ Johannes 10:30 “Ik en de Vader zijn één.”

¹⁸ Hebreeuws: JaHWeH, de God van het verbond

**(1) Jezus Christus is de Zoon van God vóór Zijn incarnatie
(vóór Hij de menselijke natuur bij Zijn goddelijke natuur erbij nam).**

Psalm 2:7b-9 is waarschijnlijk ontstaan in de liturgie bij de kroning van een koning in Juda. De hele Psalm 2 is een profetie over de komende Messias Koning Die een nakomeling van koning David zou zijn (Jeremia 23:5-6; Ezechiël 37:24-28). Door de oudtestamentische profeten zei God over Jezus Christus, “Ik zal een Vader voor Hem zijn en Hij voor Mij een Zoon”. Terwijl de auteur van 2 Samuël 7:12-16 over Davids eigen zoon (Salomo) (vers 12) spreekt, spreekt de auteur van 1 Kronieken 17:11-14 over één van Davids zonen (nakomelingen)(Jezus Christus) (vers 11), de enige in wie de woorden van deze profetie in vervulling zou kunnen gaan. “Zijn troon zal voor eeuwig zeker zijn” (1 Kronieken 17:14).

(2) Jezus Christus is de Zoon van God bij de aankondiging van Zijn geboorte.

De woorden van de engel Gabriël aan Maria bevestigden dat de profetie in 1 Kronieken 17 in Jezus Christus vervuld zou worden. “U zult Hem de naam Jezus geven. Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden, en God, de Heere, zal Hem de troon van Zijn vader David geven, en Hij zal over het huis van Jakob Koning zijn tot in eeuwigheid en aan Zijn Koninkrijk zal geen einde komen” (Lukas 1:32-33).

(3) Jezus Christus is de Zoon van God bij Zijn doop met water.

Toen Jezus door Johannes de Doper met water gedoopt werd in de Jordaan, zei de stem van God uit de hemel, “U bent Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb” (Markus 1:11).

(4) Jezus Christus is de Zoon van God vóór en ná Zijn opstanding uit de dood.

Paulus spreekt over “het evangelie over Zijn Zoon” (Romeinen 1:1-3a). Hij spreekt over de menselijke natuur van de Zoon van God (het goddelijke Wezen of de Goddelijke Natuur) en maakt een onderscheid tussen de menselijke natuur van Jezus Christus vóór Zijn dood en de menselijke natuur van Jezus Christus ná Zijn dood. Hij maakt een onderscheid tussen “wat het vlees betreft: geboren is uit het geslacht van David” en “wat de Geest van heiliging betreft: is Hij (volgens Griekse tekst) *openlijk verklaard* (NBV: *aangewezen*)¹⁹ de Zoon van God te zijn met kracht (bekleed) door zijn opstanding uit de doden” (Romeinen 1:3b-4, HSV; Handelingen 17:31).

- De menselijke natuur (letterlijk: “vlees”) van Jezus *ná Zijn geboorte* uit het geslacht van David werd gekenmerkt door *zwakheid*. Zijn menselijke lichaam werd moe, kreeg honger en dorst, werd angstig en werd verzocht. Hij was echt sterfelijk.
- Maar de menselijke natuur van Jezus *ná Zijn opstanding* uit de doden door de Heilige Geest werd gekenmerkt door kracht. Zijn menselijke lichaam was niet langer onderhevig aan de wetten van de natuur, maar werd volledig door de Heilige Geest beheerst. Hij ging door de grafwindsels die om Hem heen gebonden waren, door de graftombe van rots en door gesloten deuren. Hij kon plotseling verschijnen en weer plotseling verdwijnen. Uiteindelijk is Hij naar de hemel (buiten/verder dan de drie dimensies van ruimte en de dimensie van tijd waaraan de schepping onderhevig is) opgevaren en ging Hij zitten aan de rechterhand van God.
- Vergelijk Handelingen 17:31. Als bewijs aan alle mensen dat God Jezus Christus aangewezen heeft om de wereld te oordelen, heeft Hij Jezus Christus uit de dood doen opstaan!

De woorden van vers 4 betekenen niet dat Jezus Christus pas na Zijn opstanding “aangewezen en verklaard” werd de Zoon van God te zijn. Omdat Jezus Christus van alle eeuwigheid God is, valt de nadruk hier niet op Zijn goddelijke Wezen (de Zoon van God), maar op Zijn menselijke Wezen (Zijn geboorte als een zwak mens en Zijn opstanding uit de dood als een krachtig mens). De nadruk valt op de woorden “met kracht (bekleed)”!

- **Ná Zijn geboorte** was Zijn macht in al Zijn heerlijkheid verborgen, zodat mensen het niet konden zien. Maar *in Zijn staat van vernedering* was Hij al “de Zoon van God”.
- **Ná Zijn opstanding** uit de dood werd Hij verklaard (benoemd, aangewezen, HSV vertaald: *bewezen*)²⁰ “de Zoon van God te zijn bekleed met “kracht”²¹ (Romeinen 1:4), met “alle macht²² in hemel en op aarde” (Matteüs 28:18; zie Johannes 13:3), “ver boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en elke naam die genoemd kan worden”²³ (Efeziërs 1:20-22), iets dat Zijn menselijke staat vóór Zijn opstanding te boven gaat. *In Zijn staat van verhoging en verheerlijking* is Hij nog steeds “de Zoon van God.” Vóór Zijn opstanding uit de dood en vóór Zijn hemelvaart zouden mensen nog kunnen zeggen dat Hij niet almachtig was! Maar nu is Zijn gezag en kracht/macht door Zijn opstanding uit de dood en door Zijn opvaren naar de hemel bevestigd (absoluut zeker gesteld)!

Hoewel Jezus Christus van alle eeuwigheid “de Zoon van God” is (in metafysische, ontologische, trinitarische en eeuwige zin), begint Hij Zijn absoluut soevereine gezag en almacht pas in de menselijke geschiedenis op de aarde uit te oefenen met Zijn opstanding, hemelvaart en troonsbestijging. Pas nadat Jezus Christus Zijn volkomen gehoorzaamheid in Zijn dood en opstanding bewezen had, begon Hij *alle mensen* naar Zich toe te trekken (Johannes 12:31-32). En pas toen begon de Christelijke Gemeente (Kerk) geloofsgehoorzaamheid aan *alle volken* te verkondigen (Romeinen 1:5; Romeinen 16:25-26), *alle volken* tot Zijn discipelen te maken en zich over *de hele aarde* te verspreiden (Matteüs 28:19-20).

¹⁹ Griek: horizó

²⁰ Grieks: horizó

²¹ (Grieks: dunamis)

²² (Grieks: pasa exousia)

²³ Grieks: pasa arche, exousia, dunamis, kuriotés, onoma)

(5) Jezus Christus is de Zoon van God bij zijn troonsbestijging in de hemel.

“De Zoon van God” (Jezus Christus) in vergelijking met “de zonen van God” (de engelen). Hoewel engelen collectief “zonen van God”²⁴ genoemd worden (Genesis 6:2,4; Job 1:6; 2:1)²⁵, wordt geen engel “de Zoon van God” genoemd, - een uitdrukking die aan Jezus Christus een bijzonder en uitverkoren status geeft!

“De Zoon van God” (Jezus Christus) in vergelijking met “de goden” uit de antieke wereld. Jezus gebruikt een argument uit de Bijbel dat Zijn aanspraak steunt dat Hij “de Zoon van God” is. In de antieke wereld van het Midden Oosten wordt “God” voorgesteld als de Grote Rechter omringd door “de goden” (Hebreeuws: elohim) van de wereld als hemelse rechters (lees 1 Koningen 22:19-23; Job 1:6) en de aardse rechters als “goden” (Hebreeuws: elohim) , als “zonen van de Allerhoogste” (lees Psalm 82:1-8).

Lees Numeri 22:7-14. “De goden” van de andere godsdiensten worden ook “god” (Hebreeuws: elohim) genoemd. Bileam is een waarzegger die waarzeggingen (bezwingingen of wichelarijen of toverijen)” (Numeri 24:1) voor geld doet door te luisteren naar “de goden” (Hebreeuws: elohim) (Numeri 22:9-12)(HSV: vertaald ten onrechte “God” met een hoofdletter). In de oud-Oosterse wereld verstond men onder “elohim” alle goede en kwade machten van de onzichtbare wereld, de godenwereld.

In de Bijbel openbaart de God van de Bijbel Zich aan Mozes als “de God (Hebreeuws: Elohim), DE GOD van je voorvaderen (Abraham, Izak en Jakob) (Exodus 3:6,13,15) Die Zich nu doet kennen als DE HEERE²⁶, de God²⁷ van de Hebreeën” (Exodus 3:18); en Die zegt, “Ik zal u tot een God²⁸ zijn, Dan zult u weten dat Ik de HEERE, uw God²⁹, ben” (Exodus 6:6). Hij beveelt: “U zult geen andere goden³⁰ voor Mijn aangezicht hebben” (Exodus 20:3)! Israël heeft maar één God. “Luister Israël, De HEERE, onze God, de HEERE is één”³¹ (Deuteronomium 6:4)! “Vóór Mij (de HEERE) is er geen god³² geformeerd en na Mij zal er geen zijn. Ik, Ik ben de HEERE³³, buiten Mij is er geen Heiland” (Jesaja 43:10-11). Buiten Hem zal er geen god (Hebreeuws: elohim) in werkelijkheid bestaan, behalve in het denken of voorstelling van religieuze mensen. Buiten de HEERE is er geen God (Hebreeuws: Elohim) (Jesaja 43:10-11)! “Ik ben de Eerste en Ik ben de Laatste (Openbaring 22:13). En buiten Mij is er geen God³⁴” (Jesaja 44:6). De “goden” (elohim) van de andere godsdiensten bestaan niet eens, behalve in het denken en verbeelding van godsdienstige mensen!

Bij de ontvouwing van de Zelfopenbaring van de HEERE in het Oude Testament, wordt het duidelijk dat DE HEERE DE (enige, unieke) ELOHIM is (Deuteronomium 4:35; 1 Koningen 18:37)! De ander zogenaamde “goden”³⁵ van de andere godsdiensten in de wereld kunnen niet in waarheid aanspraak maken dat zij GOD zijn. “Ik ben de HEERE, en niemand anders, buiten Mij is er geen God” (Jesaja 45:5)!

De Zoon van God (Jezus Christus) in vergelijking met “de rechters”. In Job 1 en 2 berispt God als Rechter de satan. In Psalm 82 berispt God de aardse rechters dat zij onrechtvaardig tegenover de verdrukten, de zwakken en de armen zijn. God (of Asaf geïnspireerd door God) noemt al deze aardse rechters “goden”³⁶ en “zonen van de Allerhoogste”³⁷ (Psalm 82:6), niet omdat zij echt goden zijn, maar omdat zij het goddelijke recht op de aarde zouden moeten vertegenwoordigen! God eist dat zij recht/eerlijk spreken (Deuteronomium 1:16-17; Deuteronomium 16:18-19).

Lees Johannes 10:34-36. Jezus redeneert, dat als de oudtestamentische Wetboek aardse rechters “goden”³⁸ mag noemen en de Wet (de Schrift) niet verbroken mag worden, dan mag Jezus Christus als Rechter van de levenden en de doden in de menselijke geschiedenis (Johannes 10:34-36; zie Johannes 5:22; Handelingen 10:42; Romeinen 2:16; 2 Korintiërs 5:10; 2 Timoteüs 4:1; 1 Petrus 4:5) ook “de Zoon van God” genoemd worden. “Want Hij (God) heeft bepaald dat er een dag komt waarop Hij een rechtvaardig oordeel over de mensheid zal laten vellen door een man die Hij voor dat doel heeft aangewezen. Het bewijs dat het om deze man gaat, heeft Hij geleverd door Hem uit de dood te doen opstaan” (Handelingen 17:31).

Natuurlijk hebben de woorden “goden” of “zonen van de Allerhoogste” (met betrekking tot aardse rechters) in Psalm 82:6 en Johannes 10:34 enerzijds en het woord “Zoon van God” (met betrekking tot Jezus Christus) in Johannes 10:36 anderzijds **volkomen verschillende betekenissen!** Jezus redeneert van een kleine waarheid in het Oude Testament naar een grote waarheid in het Nieuwe Testament.

- De aardse rechters worden op de aarde geboren, maar Jezus Christus wordt vanuit de hemel naar de aarde gezonden.

²⁴ Hebreeuws: bene ha-Elohim

²⁵ In Genesis 6:2,4 wordt met “Gods zonen” niet naar hemelse wezens verwezen, maar naar gelovige mense (het nageslacht van Set) in tegenstelling tot “de dochters van de mensen”, de ongelovige mensen (het nageslacht van Kain)(Zie Genesis 10).

²⁶ Hebreeuws: JaHWeH

²⁷ Hebreeuws: elohim

²⁸ Hebreeuws: elohim

²⁹ Hebreeuws: elohim

³⁰ Hebreeuws: elohim

³¹ Hebreeuws: Shema Jishrael: JaHWeH Elohenu JaHWeH echad

³² Hebreeuws: elohim

³³ Hebreeuws: JaHWeH

³⁴ Hebreeuws: elohim

³⁵ Hebreeuws: elohim

³⁶ Hebreeuws: elohim

³⁷ Hebreeuws: bene eljon

³⁸ Dat wil zeggen, rechters die recht en gerechtigheid op de aarde horen te vertegenwoordigen.

- Het Woord van God komt tot deze aardse rechters, maar Jezus Christus is het Woord van God.
- De aardse rechters vertegenwoordigen de gewone aardse rechtspraak, maar Jezus Christus als de Rechter vertegenwoordigt de absolute en definitieve rechtspraak van God over alle mensen (Johannes 5:22; Handelingen 10:42; Handelingen 17:31).
- Als de aardse rechters met de metafoor “zonen van God” in het Oude Testament aangesproken mogen worden, dan moeten de Joden niet protesteren dat Jezus Christus “de Zoon van God” genoemd wordt (Johannes 10:34-36; zie Johannes 1:14,18; Johannes 3:16). Met Zijn Zelfopenbaring dat Hij “de Zoon van God” is, was Jezus niet bezig God te lasteren, want Jezus Christus is de Middelaar tussen God en mensen (Johannes 5:17-23), de Middelaar in de schepping (Johannes 1:3), de Middelaar van wondertekens (Johannes 5:19-21), de Middelaar van verlossing (Johannes 5:24-26; 1 Timoteüs 2:5-6) en de Middelaar van het laatste oordeel (Johannes 5:22,27,30; Johannes 10:34-36; Handelingen 17:30-31).

Jezus Christus wordt in het Nieuwe Testament erkend en beleden als Zoon van God. Maar pas bij zijn troonsbestijging zou het in de menselijke geschiedenis duidelijk beginnen te worden dat Jezus Christus de Zoon van God is die met absoluut gezag en almacht bekleed is. Hebreëen 1:5b zegt dat Psalm 2:7 door Jezus Christus vervuld werd. “Want tegen wie van de engelen heeft God ooit gezegd: U bent Mijn Zoon, heden heb Ik U verwekt?” En verder: Ik zal voor Hem tot een Vader zijn en Hij zal voor Mij tot een Zoon zijn?”. Het Nieuwe Testament beschouwt Psalm 2 als een Messiaanse Psalm (Handelingen 4:25-26; Handelingen 13:33). In Psalm 2 haalt de Messias (Gods Gezalfde) deze woorden aan als de basis voor Zijn vertrouwen wanneer de koningen van de aarde en de machten in de wereld samen tegen Hem optrekken (Psalm 2:2).

Gods woorden, “Heden heb Ik U verwekt” (ben Ik je Vader geworden)³⁹ betekenen niet dat Jezus Christus de Zoon van God geworden is door Zijn geboorte als mens. Het woord “vandaag” in Hebreëen 1 verwijst naar de verheerlijking en troonsbestijging van Jezus Christus (Psalm 110:4; Hebreëen 1:13). Bij Zijn opstanding, hemelvaart en troonsbestijging werd Jezus Christus bekleed met Zijn koninklijke waardigheid, ontving Hij de titel “Zoon van God” en begon Hij op grond van Zijn volbrachte verlossingswerk met Zijn soevereine heerschappij vanaf de hemel over de aarde. Dit is een positie boven alle mensen op de aarde (Handelingen 2:36; Filippenzen 2:9-11) en boven alle engelen in de hemel (Hebreëen 1:3-14; 1 Petrus 3:22)⁴⁰. Zijn titel “Zoon van God” verwijst naar wie Hij in werkelijkheid is. Daarom erkennen en belijden mensen Hem vanaf Zijn eerste komst (Zijn opstanding, hemelvaart en troonsbestijging), dat Hij de Zoon van God is in metafysische, ontologische, trinitarische en eeuwige zin!

9. Jezus Christus is de fysieke (biologische) zoon van Maria (naar Zijn menselijke natuur) en tegelijk de eniggeboren Zoon van God (naar Zijn goddelijke natuur).

A. De menselijke natuur van Jezus Christus.

De genealogieën bewijzen dat Jezus Christus de fysieke of biologische zoon van Maria was.

(1) De genealogie van Matteüs.

Matteüs schrijft zijn Evangelie hoofdzakelijk voor de Joden en hij was heel geïnteresseerd in *juridische zaken*. Hij geeft **de juridische (volgens de Joodse wet) genealogie van Jezus in een dalende lijn** vanaf Abraham tot Jezus weer. In Matteüs 1:1-12 gaat de stamboom van Abraham, David, via Salomo (niet Nathan) naar Zerubbabel (538 v.C. tijdens de terugkeer van de Joden uit Babylon)(Ezra 1:11 - 2:2). In Matteüs 1:13-16 gaat de stamboom van Zerubbabel via Abiud (niet Resa) tot Jakob (niet Eli). (Letterlijk:) “Jakob verwekte⁴¹ Jozef, de “wettige echtgenoot”⁴² van Maria. Bij haar werd Jezus verwekt⁴³, die Christus genoemd wordt”. Jozef was niet de biologische vader van Jezus, maar de wettige vader van Jezus, omdat hij de wettige echtgenoot van Maria was. Dus Matteüs concludeert dat Jezus heel belangrijk is voor de Joden en hun Wet!

De genealogie in Matteüs is de genealogie van Jozef, de wettige vader van Jezus Christus (en dus het geslachtsregister van Jezus Christus volgens de wet). Volgens zijn menselijke natuur is Jezus Christus de fysieke of biologische zoon van Abraham (Genesis 22:18; Matteüs 1:1; Handelingen 3:25; Galaten 3:8,16), de fysieke of biologische zoon van David (2 Samuël 7:12-16; Jesaja 9:6-7; Jesaja 11:1; Jeremia 23:5-6; Lukas 1:32; Openbaring 22:16) en de fysieke of biologische zoon van Maria (Matteüs 1:18; Lukas 1:31), maar **niet de fysieke of biologische zoon van Jozef**. Volgens Zijn menselijke natuur stamt Jezus af van Abraham, David en Maria (Matteüs 1:1,16). Dit is hoe de onzichtbare en eeuwige God in de zichtbare schepping en in de tijd in de menselijke geschiedenis binnenkwam.

³⁹ Grieks: gegenéka

⁴⁰ En natuurlijk ook boven alle zogenaamde “goden” van de andere godsdiensten in de wereld!

⁴¹ Grieks: gennaó

⁴² Grieks: andra

⁴³ Grieks: gennaó

(2) De genealogie van Lukas.

Lukas schrijft zijn Evangelie vooral aan de heidenen en was daarom heel geïnteresseerd in de *historische feiten* (Lukas 1:1-4). Hij geeft de historische (volgens de Bijbelse geschiedenis) genealogie van Jezus Christus in stijgende lijn vanaf Jezus tot Adam en God. In Lukas 3:23 schrijft Lukas, “Jezus was, zoals algemeen (door de Joden) werd aangenomen, de zoon van Jozef, die *de zoon was van Eli* (niet Jakob zoals in Matteüs)”. Hieronder zullen we zien dat Lukas waarschijnlijk bedoelt: “Jozef was de schoonzoon van Eli” en Eli was de biologische vader van Maria en dus de biologische grootvader van Jezus volgens Zijn menselijke natuur! In Lukas 3:23-27 gaat de stamboom van Jozef via Eli (niet Jakob) en Resa (niet Abiud) tot Zerubbabel. En in Lukas 3:27-31 gaat de stamboom van Zerubbabel via Natan (niet Salomo) tot David en in Lukas 3:28-37 via de belangrijkste generaties via Abraham tot Adam. Dus Lukas concludeert dat Jezus heel belangrijk is voor alle volken op de aarde!

De genealogie van Lukas is waarschijnlijk de genealogie van Maria (de biologische lijn van Jezus Christus) (en dus *de genealogie van Jezus in de heilsgeschiedenis*) en niet de genealogie van Jozef (de wettelijke lijn van Jezus Christus). De redenen daarvoor zijn de volgende:

- Lukas heeft de feiten aangaande de aankondigingen van de geboorte van Jezus, de geboorte van Jezus en de genealogie van Jezus degelijk onderzocht (Lukas hoofdstukken 1-3).
- De engel Gabriël kondigde aan dat Jezus niet de fysieke of biologische zoon van Jozef, maar wel de fysieke of biologische zoon van Maria zou zijn. Hij kondigt het wonder van de maagdelijke geboorte door de krachtige werking van de Heilige Geest aan (Lukas 1:26-37). Gabriël zei ook dat Jezus de erfgenaam van de troon van David zou zijn, maar met het verschil dat Hij de laatste koning zou zijn en dat zijn Koninkrijk nooit zou eindigen (Lukas 1:32).
- De priester Zacharias, vervuld met de Heilige Geest, profeteerde dat Jezus de beloofde Verlosser uit het huis van David zou zijn (Lukas 1:67-69). En omdat vrouwen in Israël ook wettelijke erfgenamen konden worden (Numeri 27:8), bekleed Maria een heel belangrijke plaats in de genealogie van koning David!
- De genealogieën in de Bijbel noemen alleen de allerbelangrijkste namen in een stamboom en slaan de andere namen over. Bijvoorbeeld, Matteüs slaat de namen van de koningen Achazja, (Atalja), Joas en Amasja over (1 Kronieken 3:11-12; 2 Koningen 11:1) tussen Joram en Azarja (Uzzia) en noemt Joram de vader van Uzzia, terwijl hij in feite de betovergrootvader van Uzzia was (Matteüs 1:8-9)! Dus de woorden “vader van” in de Bijbel kan verwijzen naar een verre voorouder waarbij alle onbelangrijke voorouders werden overgeslagen. Matteüs noemt 17 namen en Lukas 23 namen tussen David en Zerubbabel. Maar ook Lukas slaat vele generaties over. Hij noemt slechts 34 namen tussen David en Adam en dat zou een periode van ongeveer 850 jaar aanduiden die heel veel langer zou moeten zijn!
- De uitdrukking “Adam, de zoon van God” kan niet *letterlijk* opgevat worden (Lukas 3:38).
- Op dezelfde wijze moet de zin: “Jezus was, zoals algemeen werd aangenomen, de zoon van Eli” (Lukas 3:23) niet *letterlijk* opgevat worden. Het kon ook een aantal generaties overgeslagen hebben. Daarom was Jozef waarschijnlijk “de schoonzoon van Eli” en Maria “de dochter van Eli”. Maar omdat Joodse genealogieën langs de mannelijke lijn liepen, werd Jozef (de wettige man van Maria) in plaats van Maria genoemd.
- De Joodse Talmud noemt Maria “de dochter van Eli”. Dit kan alleen waar zijn als de genealogie in Lukas die van Maria is.
- Een Sinaïtisch-Syrisch manuscript vertaalt Lukas 2:4 als volgt: “Omdat zij (Jozef en Maria) behoorde tot het huis en stamboom van David”.

Dus, zowel de Bijbel als andere historische documenten buiten de Bijbel beschouwt Maria als behorende tot het huis van David. En daarom moet Lukas 3:23 gelezen worden als: “Jozef was de schoonzoon van Eli” en Matteüs 1:16 als: “Jozef was de biologische zoon van Jakob”.

Conclusie. Matteüs geeft de wettelijke stamboom van Jezus via zijn wettige vader, Jozef, maar Lukas geeft de biologische stamboom van Jezus via zijn fysieke of biologische moeder, Maria.

Jezus Christus was de biologische zoon van Abraham, David⁴⁴ en Maria⁴⁵ wat betreft Zijn menselijke afstamming (Matteüs 1:1,16). Op deze wijze is de onzichtbare en eeuwige God zichtbaar in Zijn schepping en in de tijd in de menselijke geschiedenis binnengetreden.

B. De goddelijke natuur van Jezus Christus.

Jezus Christus was niet de fysieke Zoon van God. Hij is de eniggeboren Zoon van God (Johannes 1:14,18; Johannes 3:16,18).

Ten eerste: wordt het Griekse woord voor “verwekken” in de zin van “produceren, voortplanten, vader worden” (van een man) of “baren” (van een vrouw) uitgelegd. Het Griekse woord “gennaó” wordt op zes manieren in de Bijbel gebruikt.

⁴⁴ “Geboren uit het geslacht van David” (Grieks: genomenou ek spermatos David < ginomai = geboren worden)(Romeinen 1:3)

⁴⁵ “Geboren uit een vrouw” (Grieks: genomenon ek gunaikos < ginomai = geboren worden)(Galaten 4:4)

(1) “Gennaó” betekent “produceren” of “voortbrengen”.

“Verwerp de dwaze en onverstandige strijdvrage, in het besef dat zij conflicten voortbrengen” (2 Timoteüs 2:23).

(2) “Gennaó” betekent “verwekken” of “vader worden” in biologische (fysieke) zin.

Het woord wordt gebruikt van een man die een fysieke (biologische) kind verwekt, of de vader (of voorvader) in de geslachtsregister is. Naam A verwekt (wordt de vader van) naam B (Genesis 4:18 enz.). En passief: zoveel nakomelingen voortgebracht (aoristus tijd) door één man (Hebreeën 11:12): “niet geboren (verwekt en ontvangen) (voltooid tegenwoordige tijd) uit hoererij” (dat wil zeggen, buiten de wettelijke huwelijksrelatie) (Johannes 8:41, HSV); “geheel in zonden geboren (verwekt en ontvangen)” (Johannes 9:34, HSV).

Het woord wordt ook gebruikt in de zin van de invloed van de Heilige Geest bij het tot stand komen van de menselijke natuur van Jezus Christus. Matteüs 1:20 (HSV) zegt, “Wat in haar verwekt is (aoristus, passief), is uit de Heilige Geest”. En Lukas 1:35 zegt, “De Heilige Geest zal over je komen en de kracht van de Allerhoogste zal je als een schaduw bedekken. Daarom zal het kind dat geboren (verwekt en ontvangen) wordt, heilig worden genoemd en Zoon van God.” De Heilige Geest werkte in het lichaam van de maagd Maria en schiep alleen het lichaam of fysieke/menselijke natuur van Jezus in haar. Hij schiep niet de goddelijke natuur van Jezus, omdat de Geest de Geest van Jezus Christus is (Romeinen 8:9-10), de Geest eeuwig is (Genesis 1:2) en de goddelijke natuur of Goddelijke van Jezus eeuwig is (Johannes 1:1-2)! Dus, het eeuwig Goddelijke Wezen (als de Geest) nam een menselijk lichaam (als Jezus Christus) binnen de schepping van God en de geschiedenis van de mens aan. Daarom werd Jezus Christus (als God) ook “de Heilige” en “de Zoon van God” genoemd en daarom kreeg Hij (als mens) de naam “Jezus” (Verlosser) (Matteüs 1:21; zie Jesaja 43:10-11). Jezus Christus ontving Zijn menselijke natuur alleen van Zijn moeder. Zijn menselijke natuur ontstond door de Heilige Geest in Maria. Hij werd niet zoals andere mensen door een menselijke vader verwekt, omdat God de Vader geen menselijke lichaam heeft!

(3) “Gennaó” betekent “ontvangen”, “baren” of “moeder worden” in een biologische (fysieke) zin.

Het woord wordt gebruikt van een vrouw die een kind baart. “Zij baarde een zoon” (Lukas 1:57, HSV). “Wanneer zij (een vrouw) het kind *gebaard* heeft, denkt zij niet meer aan de benauwdheid, vanwege de blijdschap dat een mens ter wereld gekomen is” (Johannes 16:21, HSV). “Ik ben *geboren* en naar de wereld gekomen om van de waarheid te getuigen” (Johannes 18:37). “En hoe kunnen wij hen dan horen, een ieder in onze eigen taal, waarin wij *geboren* zijn?” (Handelingen 2:8, HSV). “Ik ben als Romeins burger *geboren*” (Handelingen 22:28).

4) “Gennaó” betekent “verwekken” of “vader worden” in geestelijke zin.

Het woord wordt gebruikt van de geestelijke invloed van de apostel Paulus op de Korintiërs. “Want al had u tienduizend leermeesters in Christus, daarmee hebt u nog niet vele (geestelijke) vaders: in Christus Jezus heb ik u immers door het evangelie (*geestelijk*) *verwekt*” (1 Korintiërs 4:15, HSV). Dit betekent dat Paulus hun geestelijke vader werd toen zij het evangelie dat hij aan hen verkondigde, geloofden.

Het woord wordt gebruikt voor de geestelijke invloed van de Heilige Geest in mensen. Wanneer mensen in Jezus Christus geloven, worden zij “*uit God geboren*”⁴⁶ (Johannes 1:13; 1 Johannes 2:29; 3:9; 4:7; 5:1,4,18); of worden zij “*opnieuw geboren*” of “*van boven geboren*”⁴⁷ (Johannes 3:3); of worden zij “*uit water en Geest geboren*”⁴⁸ (Johannes 3:5, HSV). God de Heilige Geest is de Oorsprong en Oorzaak van hun geestelijke wedergeboorte. “Ieder die gelooft dat Jezus de Christus is, is uit God geboren”⁴⁹ (1 Johannes 5:1a). “En ieder die Hem liefheeft Die geboren deed worden (de Voortbrenger van het nieuwe leven, de Verwekker)⁵⁰, heeft ook lief wie uit Hem geboren is”⁵¹ (1 Johannes 5:1b). Deze ene persoon kan een verwijzing zijn naar Jezus Christus, maar is waarschijnlijker een verwijzing naar de christen broeder (zie 1 Johannes 2:9-10).

(5) “Gennaó” betekent “baren” of “moeder worden” in geestelijke (of figuurlijke) zin.

Het woord wordt gebruikt voor de geestelijke invloed van de Wet voor de komst van Jezus Christus naar de aarde. “Abraham had twee zonen, een van de slavin, en een van de vrije. Maar hij die van de slavin was, is naar het vlees *geboren (verwekt)*⁵², hij echter die van de vrije was, door de belofte. Deze dingen hebben een zinnebeeldige betekenis (een allegorie); want deze vrouwen zijn twee verbonden: het ene, dat van de berg Sinaï, dat *kinderen voortbrengt*⁵³ voor de slavernij, dat is Hagar. Want deze Hagar is de berg Sinaï in Arabië, en komt overeen met het huidige Jeruzalem, dat met haar kinderen in slavernij is” (Galaten 4:24-25; Galaten 3:21-23).

⁴⁶ Grieks: ek theou egennéthesan

⁴⁷ Grieks: gennéthe anóthen

⁴⁸ Grieks: gennéthe eks hudatos kai pneumatos

⁴⁹ Grieks: ek tou theou gegennétai, voltooid tegenwoordige tijd

⁵⁰ Grieks: gennésanta (vertaald als “de Vader”)

⁵¹ Grieks: ton gegennémenon eks autou, enkelvoud, voltooid tegenwoordige tijd (vertaald als “het kind”)

⁵² Grieks: kai sarka gegenétai, voltooid tegenwoordige tijd

⁵³ Grieks: gennósa, voltooid tegenwoordige tijd

(6) “Gennaó” betekent dat Christus door God verklaard en door mensen erkend wordt als de Zoon van God in metafysisch, ontologische zin.

Het woord wordt gebruikt voor de invloed van de Heilige Geest op Jezus Christus bij Zijn opstanding, hemelvaart en troonsbestijging. Van deze gebeurtenis zegt God, “U bent Mijn Zoon, heden heb Ik U verwekt”⁵⁴? En: “Ik zal⁵⁵ voor Hem een Vader zijn, en Hij zal⁵⁶ voor Mij tot een Zoon zijn” (Hebreeën 1:5, HSV; Psalm 2:7).

“Heden” of “vandaag”⁵⁷ verwijst naar de opstanding uit de dood, de hemelvaart en de troonsbestijging van Jezus Christus, toen Hij bekleed met koninklijke waardigheid, de titel “Zoon van God” ontving Die alle macht in hemel en op aarde heeft (zie Matteüs 28:18; Romeinen 1:4; Openbaring 1:5-6) en op basis van Zijn volbrachte verlossingswerk begon met de uitoefening van Zijn goddelijke gezag en macht op de aarde als de Zoon van God en Koning.

Zijn titel “Zoon van God” verwijst niet alleen naar *Zijn positie vanaf Zijn opstanding*, maar ook naar *Wie Hij is vanaf de eeuwigheid* (“vóór de wereld begon”) (Johannes 17:1-5) en vóór Zijn eerste komst (Johannes 3:16; Hebreeën 1:6). Daarom erkennen en belijden christenen Hem vanaf Zijn eerste komst (Zijn opstanding, hemelvaart en troonsbestijging) de Zoon van God te zijn in metafysische, ontologische, trinitarische en eeuwige zin.

Ten tweede: wordt het Griekse woord voor “eniggeboren” uitgelegd. Het Griekse woord “monogénés” wordt op drie manieren gebruikt.

In Johannes 1:18 verwijst deze uitdrukking niet naar iets dat verwant is aan de menselijke wereld! Het verwijst naar geen enkel begin in het verleden. Het is een uitdrukking dat de Zoonschap Van Jezus Christus in trinitarische zijnswijze beschrijft.

(1) Eniggeboren kan niet verwijzen naar het begin van de menselijke natuur van Jezus.

Het woord “eniggeboren” kan geen verwijzing zijn naar Jezus Christus als de lichamelijk verwekte zoon van God, omdat Jezus Christus al de eniggeboren Zoon van God was vóór Hij de menselijke natuur aannam (Johannes 3:16)! Het woord “eniggeboren” heeft dus geen verband met de geschapen wereld! De eniggeboren Zoon van God staat boven de schepping.

(2) Eniggeboren kan niet verwijzen naar het begin van het ambt van Jezus als Messias.

Het woord “eniggeboren” is niet afgeleid van de woorden “enig of alleen”⁵⁸ en “generatie”⁵⁹, dat weer afgeleid is van het woord “geboren worden”⁶⁰, omdat Jezus Christus absoluut uniek is onder alle mensen in het menselijke geslacht. Jezus is: “God” (Johannes 1:1) en Hij is: “de eniggeboren God” (Johannes 1:18 in de beste Griekse manuscripten). En omdat God eeuwig is, kan het woord “eniggeboren” nooit verwijzen naar iets dat een begin had!

Alleen de taak van Jezus Christus als Messias in de menselijke geschiedenis had een begin bij Zijn geboorte (Matteüs 1:16) en zal eindigen bij zijn wederkomst (1 Korintiërs 15:28). Daarom kan het woord “eniggeboren” niet verwijzen naar Zijn ambt als Messias, want dat ambt is gebonden aan de tijd. De eniggeboren Zoon is echter boven de tijd!

(3) Eniggeboren kan alleen verwijzen naar de trinitarische Zoonschap van Jezus Christus.

Omdat het woord “eniggeboren” verwijst naar iemand boven de schepping (Hij bestaat vóór het begin van de schepping) en boven de tijd (Hij bestaat vóór het begin van de geschiedenis), kan het alleen betekenen “uniek in zijn soort” of “de één en enige in zijn categorie”! Daarom vertaalt de NIV het woord met “the One and Only Son of God”. Het woord “eniggeboren” kan alleen verwijzen naar het metafysische, ontologische, trinitarische en eeuwige Zoonschap van Jezus Christus, naar de tweede zijnswijze of bestaanswijze en daarom openbaringswijze van het Goddelijke Wezen (zie Johannes 1:1; Romeinen 9:5; Kolossenzen 2:9; Titus 2:13; Hebreeën 1:8; 1 Johannes 5:20; Openbaring 1:8,17-18; Openbaring 2:8; Openbaring 22:13).

Ten derde: word het theologische begrip “Drie-eenheid” uitgelegd.

10. De Drie-eenheid.

(1) God is alleen volledig te kennen door Jezus Christus.

Er is geen mens of godsdienst die God als Vader kent dan alleen God de Zoon en degene aan wie God de Zoon het wil openbaren (de christenen)(Matteüs 11:27; Johannes 10:15; Johannes 17:25-26)!

Daarom staat of valt elke mens met betrekking tot zijn of haar relatie tot Jezus Christus, de Zoon van God! “Wie Mij ontvangt, ontvangt Hem Die Mij gezonden heeft (Matteüs 10:40, HSV).” “En wie Mij verwerpt, die verwerpt Hem Die Mij gezonden heeft” (Lukas 10:16, HSV). “Dit Kind is bestemd tot val en opstanding van velen in Israël en tot een teken dat tegengesproken zal worden” (Lukas 2:34, HSV). “In de Schrift staat immers: ‘In Sion leg ik een hoeksteen die ik heb uitgekozen om zijn kostbaarheid; wie daarop vertrouwt, komt niet bedrogen uit. Kostbaar is hij voor u, die erop

⁵⁴ Grieks: gegennéka, voltooid tegenwoordige tijd

⁵⁵ Grieks: esomai, toekomstige tijd drukt absolute zekerheid uit

⁵⁶ Grieks: estai, toekomstige tijd drukt absolute zekerheid uit

⁵⁷ Grieks: semeron

⁵⁸ Grieks: monos

⁵⁹ Grieks: genos

⁶⁰ Grieks: ginomai

vertrouwen. Voor wie er niet op vertrouwen, geldt echter: ‘De steen die de bouwers afkeurden is de hoeksteen geworden. En ‘Het is een steen geworden waarover men struikelt, een rotsblok waaraan men zich stoot’ (1 Peter 2:6-8)!

(2) God heeft drie zijnswijzen of bestaanswijzen.

Er is slechts één Goddelijk Wezen (Markus 12:29) met één naam in het enkelvoud (Matteüs 28:19). Hij openbaart Zich in de Bijbel in drie zijnswijzen of bestaanswijzen: als God de Vader, als God de Zoon en als God de Heilige Geest (Matteüs 28:19; 1 Korintiërs 8:6; Efeziërs 4:3-6). Hij Zelf openbaart aan ons dat er in de eenheid van Zijn Goddelijke Wezen een innerlijke onderscheiding bestaat. Dit gaat ver boven ons vermogen om te begrijpen of te beschrijven, maar vraagt gehoorzame onderwerping aan Gods Zelfopenbaring in de Bijbel. Van alle eeuwigheid af bestaan God de Vader en God de Zoon en God de Geest in één unieke, innerlijk te onderscheiden relatie tot elkaar.

Het woord “Drie-eenheid” of “Triniteit: is niet een Bijbels woord, maar een theologisch woord dat uitdrukt dat christenen geloven in ÉÉN GODDELIJK WEZEN met DRIE ZIJNSWIJZEN, BESTAANSWIJZEN OF OPENBARINGSWIJZEN die niet van elkaar gescheiden kunnen worden, maar wel van elkaar onderscheiden kunnen worden. Vroeger hebben christenen deze innerlijke onderscheidingen met het Griekse woord “hupostasis” en het Latijnse woord “persona” aangeduid. Maar omdat het woord “persoon” in moderne talen de betekenis van “een individu” gekregen heeft, kan dit woord beter niet meer gebruikt worden.

In het oorspronkelijke Grieks wordt het woord “hupostasis” gebruikt en betekent: “wezenlijke natuur”, “essentie”, “werkelijk wezen” en wordt gebruikt om een zijnswijze of bestaanswijze uit te drukken van het Goddelijke Wezen. Hij (Jezus Christus) is de Afdruk van Zijn zelfstandigheid⁶¹ (Hebreeën 1:3b). “Want het heeft de Vader behaagd dat in Hem heel de (Zijn) volheid wonen zou” (Kolossenzen 1:19) (ANV: “God het besluit om met sy volle wese in Jesus Christus te woon”). “In Hem (Jezus Christus) woont heel de volheid van de Godheid lichamenlijk” (ANV: “In Hom is die volle wese van God beliggaam”) (Kolossenzen 2:9).

Het ene Goddelijke Wezen heeft drie zijnswijzen of bestaanswijzen en dus ook drie openbaringswijzen in de schepping van God en in de geschiedenis van de mensheid op de aarde:

- als God de Vader in de hemel, (Matteüs 6:9)
- als God de Zoon in de hemel (ook “voordat de wereld er was”) en God met ons op de aarde (Johannes 17:5)
- en als God de Geest in christenen en in de Gemeente op de aarde.

Een geschapen menselijke persoon is in zijn geschapen bestaanswijze niet “liefde”, maar kan een ander persoon (God of mens) liefhebben. Maar God in Zijn eeuwige drie bestaanswijzen heeft niet alleen lief, maar is in Zijn hele wezen “liefde” (1 Johannes 4:8). God de Vader en God de Zoon hebben elkaar lief. De Vader heeft de Zoon lief (Lukas 3:22) en de Zoon heeft de Vader lief (Johannes 14:32) en de Geest, Die uit de Vader (Johannes 15:26) en uit de Zoon (Lukas 24:49) voortkomt is in alle eeuwigheid de band van deze liefde (Galaten 5:22; Kolossenzen 3:14).

Zo wordt ook van de drie bestaanswijzen van het ene goddelijke Wezen gezegd, Zij:

- kennen elkaar volledig met dezelfde kennis (Matteüs 11:27; Johannes 10:15)
- overleggen met elkaar en spreken als uit één mond (Johannes 5:30; Johannes 8:28; Johannes 12:49; Johannes 16:13)
- werken als één (Johannes 5:17; Johannes 14:10)
- heersen als één voor eeuwig (Openbaring 11:15; Openbaring 12:10)
- hebben leven in Zichzelf (Johannes 5:26)
- maken de geestelijke doden levend (Johannes 5:21).

De Bijbel spreekt nooit over God, Jezus Christus en de Heilige Geest als drie individuen of gescheiden “goden”, maar als één Goddelijk Wezen met drie zijnswijzen of bestaanswijzen en daarom drie openbaringswijzen.

(3) God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest is één God.

Christenen worden met water gedoopt “in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest” (Matteüs 28:19).

- Het woord “de Naam” betekent dat God is zoals Hij Zichzelf (in de Bijbel) heeft geopenbaard en het enkelvoud toont aan dat er maar één unieke Goddelijke Wezen is (Deuteronomium 6:4)(NIET drie goden).
- De woorden “van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest” duiden aan dat er een innerlijke onderscheiding is in de eenheid van het Goddelijk Wezen. Het duidt niet alleen aan dat de ene God drie openbaringswijzen heeft, maar ook dat Hij drie zijnswijzen of bestaanswijzen heeft! God is of bestaat zoals Hij Zichzelf in Zijn Naam heeft geopenbaard!

(4) God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest hebben onderscheiden functies:

- “**God als de Vader**” is de eeuwige God van de Bijbel, de Schepper, Oorsprong en Bron van alles en allen. Hij bepaalt de bestemming van alles en allen (Romeinen 11:36). Hij is de Oorsprong van de schepping, de openbaring en de herschepping. Als Vader is Hij het Hoofd van zijn familie in de hemel en op de aarde (Efeziërs 3:14-15), Degene met wie elk van Zijn geestelijke kinderen een intieme geestelijke relatie heeft: “Onze Vader in de hemel” (Matteüs 6:9-13).

⁶¹ Grieks: charaktér tés hupostaseós

- **“God als de Zoon”** is de eeuwige God van de Bijbel Die zonder Zijn goddelijke wezen af te leggen de menselijke natuur erbij aangenomen heeft en Zijn schepping en de menselijke geschiedenis binnengetrokken is door de maagd Maria (Filippenzen 2:6-7; Kolossenzen 2:9). Hij is “God met ons” (Jesaja 7:14; Matteüs 1:23). Hij is “het Woord van God” dat Zich openbaarde in de schepping en in de menselijke geschiedenis (Johannes 1:1,14,18). Hij is “de Geest van God” (2 Korintiërs 3:17; 1 Petrus 1:11) Die bij en in christenen woont (Johannes 14:16-18). Volgens de vierde oecumenische Synode (wereldwijde bijeenkomst) van Chalcedon (451 n.C.) zijn de goddelijke en menselijke naturen van Jezus Christus “ongemengd, onveranderd, ongedeeld en onafscheidelijk verenigd”. Het onderscheid tussen de twee naturen worden helemaal niet tenietgedaan door deze vereniging. De kenmerken van elke natuur moeten beschouwd worden als bewaard en komen samen om één persoon of bestaan te vormen. Zij moeten niet van elkaar gescheiden worden tot twee personen (individuen). God de Zoon is in almacht (Johannes 1:3; Johannes 5:21,27), in alwetendheid (Matteüs 11:27), in eer (Johannes 5:23), in bezit van leven in Zichzelf (Johannes 5:26), in werk (Johannes 10:30), in bezittingen (Johannes 16:15), enz. gelijk aan God de Vader. Jezus Christus werd veroordeeld tot de dood op grond van Zijn goddelijk Zoonschap (Johannes 10:30,33; Matteüs 26:63-66).
- **“God als de Geest”** is de eeuwige God van de Bijbel Die op de aarde woont in de harten van christenen (Romeinen 8:9-10; 1 Korintiërs 6:19-20) en in de Gemeente (Efeziërs 2:19-22).

Een heel beperkte illustratie is “de zon”. De Zon is essentieel één substantie, maar heeft drie onderscheidende openbaringswijzen: de zon bestaat als “vuur”, is zichtbaar als “licht” en wordt gevoeld als “warmte”. Zo is er maar één Goddelijk Wezen, Die Zich zichtbaar openbaart in Jezus Christus en onzichtbaar ervaren wordt als de Heilige Geest. Maar deze illustratie is beperkt omdat het hier alleen gaat over openbaringswijzen en niet over bestaanswijzen, omdat de zon deel is van de geschapen werkelijkheid die beperkt is tot de dimensies van materie, ruimte en tijd en God niet beperkt wordt tot deze dimensies!

(5) Jezus Christus en de Heilige Geest worden “God” genoemd.

Omdat God de Vader en God de Zoon en God de Geest één en dezelfde goddelijke natuur hebben, wordt Jezus Christus “God met ons” (Matteüs 1:23), “de Zoon van God” (Matteüs 26:63-64) en zelfs “God” genoemd (Jesaja 9:6; Johannes 1:1; Romeinen 9:5; Romeinen 20:28; Titus 2:13; Hebrëeën 1:8-9). En daarom wordt de Heilige Geest ook “de Geest van God”, “de Geest van Christus”, “Christus in u” (Romeinen 8:9-10) en zelfs “God” (Handelingen 5:3,5) genoemd.

Conclusie. De uitdrukking “Zoon van God” kan alleen verwijzen naar het Zoonschap van Jezus Christus dat geen begin heeft. Jezus Christus is de Zoon van God in metafysisch, ontologisch, trinitarische en eeuwige zin.

11. Jezus Christus noemt Zichzelf “de Zoon van de Mens”.

A. Mensen als zonen van de mens.

In het Oude Testament betekent de uitdrukking “zoon van de mens” gewoon “de mens” (Psalm 8:4). Het verwijst naar de mens in zijn zwakheid en afhankelijkheid, zoals de profeet Ezechiël (Ezechiël 2:1,3,6,8; Ezechiël 3:1,3,4,10,17,25, enz.

Zo betekent de uitdrukking:

- “zonen van onrecht” (2 Samuël 3:34) “onrechtvaardige mensen”
- “Zoon van een vreemdeling”⁶² (Exodus 12:43) betekent “een vreemdeling, een niet-Jood, een heiden”
- “Zonen van de donder”⁶³ (Markus 3:17) betekent “opvliegende mensen”
- En “dochters van het lied”⁶⁴ (Prediker 12:4) betekent “muzieknoten” die verstommen of “zangeressen” die neergebogen worden.

B. Christus is de Zoon van de Mens.

(1) De beschrijving van “een zoon van de mens”⁶⁵ in Daniël 7:9-14 wordt de titel (naam van Zijn beroep of functie) van de Messias in de Evangelien.

Behalve in Johannes 12:34, is de uitdrukking “Zoon van de Mens”⁶⁶ altijd de titel waarmee Jezus Zichzelf aanduidt. Vergelijk Matteüs 26:64 met Daniël 7:13. Alleen Stefanus spreekt over Jezus als de Zoon van de Mens die hij aan de rechterhand van God ziet staan (Handelingen 7:56). Nergens anders wordt Jezus met deze titel aangesproken of aangeduid. Ook Openbaring 1:13 en Openbaring 14:14 passen de titel “Zoon van de Mens” toe op Jezus Christus in zijn functie als Messias, de Middelaar van verlossing en oordeel.

(2) De titel “Zoon van de Mens” is soms een aanduiding voor de vernedering van de menselijke natuur van Jezus (de Mens Jezus).

Hij had geen permanente verblijfplaats (Matteüs 8:20), de Joodse religieuze leiders hebben Hem ter dood veroordeeld en de heidense politieke leiders hebben Hem overgeleverd om bespot, gezeseld en gekruisigd te worden (Matteüs

⁶² Hebreeuws: ben-nekar

⁶³ Grieks: huioi brontés

⁶⁴ Hebreeuws: benot-ha-shir

⁶⁵ Aramees: bar enash = Hebreeuws: ben adam

⁶⁶ Grieks: ho huios tou anthrópou

20:18-19) en begraven worden (Matteüs 12:40). Hij werd voor een deel van drie tijdseenheid dat “een dag en een nacht” genoemd werd, begraven⁶⁷ (Matteüs 12:40), omdat Hij “op de derde dag” opgewekt werd (Matteüs 16:21).

(3) De titel “Zoon van de Mens” is soms een aanduiding van de verhoging van de menselijke natuur van Jezus (de Mens Jezus).

De Zoon van de mens zal op de derde dag uit de dood opgewekt worden (Matteüs 20:19). Een lange tijd na Zijn hemelvaart zal Hij zichtbaar terugkeren in de heerlijkheid van Zijn Vader, met Zijn engelen en dan zal Hij iedereen vergelden naar Zijn daden (Matteüs 16:27; Matteüs 24:27,30,44) zittend op de troon van Zijn heerlijkheid (Matteüs 25:31; Matteüs 26:64).

(4) De titel “Zoon van de Mens” is soms een aanduiding van het verlossingswerk van Christus.

Vergelijk “de Knecht van de HEERE”⁶⁸ in Jesaja 42:1-7; Jesaja 49:1-8; Jesaja 52:13-53:12 Die door Zijn leven, sterven en opstanding verlossing heeft gebracht aan Joden en niet-Joden. “De Zoon des mensen is gekomen om te zoeken en zalig te maken wat verloren is” (Lukas 19:10). Hij is “de Heer van de Sabbat” en dus Heer van de ceremoniële wet. Hij bevrijdt mensen van slavernij aan de wet (Matteüs 12:8). Hij heeft gezag om zonden te vergeven (Matteüs 9:6). Hij bevrijdt mensen van zonden. Hij kwam naar deze wereld om Zijn leven te geven als een losprijs voor velen (Matteüs 20:28).

(5) De titel “Zoon van de Mens” hielp Jezus om Zich geleidelijk aan de Joden te openbaren.

Als Hij Zich meteen had voorgesteld als de Messias, hadden zij Hem niet geaccepteerd. Maar nu begonnen de Joden zich af te vragen, “Wie is de Zoon van de Mens?” (Johannes 12:34).

Zo daagt Jezus ook ons uit, “Wat denkt U over de Messias? Wiens Zoon is Hij?” (Matteüs 22:42).

⁶⁷ Nederlands: “een etmaal”

⁶⁸ Hebreeuws: Ebed JahWeH